

EN TURK I ITALIEN
av Gioacchino Rossini

Libretto Felice Romani efter Caterino Mazzolà
Svensk text Catarina Gnosselius, Läckö Slott 2017

AKT 1

*På Italiens kust har en grupp vandrare slagit läger. Zaida är med dessa.
 Poeten iakttar från håll. Geronio, en italienare kommer gåendes lite senare.*

Det fria folket

Vi hör hemma i hela världen, vandrar fritt igenom länder
 siar framtid, spår i händer, lever lyckligt dag för dag.

Zaida

Alla skrattar och är glada. Bara jag har sorg i sinnet.
 Har förlorat den jag älskar ... Får vi nånsin ses igen?

Albazar

Vi kan trösta dig tillsammans. Kom och roa dig med oss.
 Upp med hakan! Sjung och dansa, allt blir bättre med sång och dans.

Poeten

Jag vill skapa nåt fantastiskt! Men jag finner inte tråden ...
 Den får inte va' för löjlig! Den får inte va' för lam.

Det fria folket

Vi hör hemma i hela världen, vandrar fritt igenom länder
 siar framtid, spår i händer, lever lyckligt dag för dag.

Poeten

Titta ... Vandrare ...
 Ja jäklar! Glädje, färger, vackra toner!
 Fullt av spännande passioner – vilken strålande intrig!
 Åh! Tänk om alla dessa vagabonder
 kunde va' en del av mitt libretto,
 till och med rätt och slätt få
 styra intrigen i allt det jag skriver.
 Jag vill måla i blodrött bilden av livet!
 Jag släpper helt min gamla variant med kontroverser
 mellan sköna Fiorilla (som så många poeter har besjungit om vartannat)
 och hennes make – som hon ofta förbannat.
 Ja den knölen Geronio, han ska nu få veta vad som står i hans öde
 – tack ni fria folk, som satt i gång mitt flöde!

Geronio (*kommer in*)

Jag har letat här i evighet, efter nån som vet att spå.
Går en låsning att befria? Finns det någon profetia?
Kan min hustru kontrolleras? Kan hon någonsin bli tam?
Men den sierska jag söker hon är omöjlig att nå ...
Fiorillas alla påhitt är så fullständigt befängda;
ingen sierska i världen kommer få mig att förstå.

Zaida får syn på Geronio.

Zaida + det vandrande folket

Vem vill få sin framtid spådd?

Geronio

Kanske ändå lyckan vänder!
För här kommer nog den rätta.

Zaida

Jag kan spå i kort och händer,
se vad stjärnan vill berätta.

Geronio

Får jag fråga ...

Zaida

Räck mig handen.

Geronio

Vänta lite ...

Zaida

Låt mig se den!

Geronio

Vänta, vänta, vänta, vänta!

Zaida

(läser i hans hand) Ni är född i ...

Geronio

Ja, vilket tecken?

Zaida

Ni är helt och fullt en Stenbock.

Geronio

Är jag ogift eller inte?

Zaida

Böj er neråt. (*granskar pannan*) Äkta make.

Geronio

Mera? Är jag gift sen länge?

Zaida

Åtta vårar utan tvekan.

Åh förfärligt!

Geronio

Men vad ser du?

Zaida

Stackars sate!

Geronio

Men vad gör du?

Zaida

Ingenting kan vara värre, för din hustru är din herre!

Geronio

Vaddå?

Zaida

Din hustru är din herre!

Geronio

Och det säger du så där? Dra åt helvete med dig!
(*för sig själv*) Fiorilla, kära lilla, alla känner dina nycker;
dominerar och förtrycker, hela världen vet ju allt ...
hela stora vida världen, hela världen vet ju allt.

Zaida

Ingenting kan vara värre!

Geronio

Nej, det stämmer nog dessvärre.

Zaida

Hon är herre! Ha ha ha!

Geronio

Och det säger du så där –

Men det stämmer nog dessvärre, dra åt helvete med dig, ja bort med dig!
Dra åt pipan, låt mig va! Åt pipan! Låt mig va! (*Han rasar ut*)

Poeten

(till Zaida) Bravo! Allt gick som jag ville
– du är en riktig skådis, ja, ett snille!
Så var har du ditt hemland?

Zaida

Långt bort i öster, där är jag född och uppväxt.

Poeten

Och vilka vägar, ja spännande strapatser kan ha fört dig till Italien?

Albazar

Det som har hänt liknar en mardröm.

Poeten

(Utmärkt!) Du kanske var en skönhet i något slags harem?

Zaida

Ja, jag var lycklig som slav i en seralj hos min herre Selim Damelec.

Albazar

Allt som har hänt oss, allt har sitt ursprung just där.

Poeten

Säg vad som hände?

Zaida

Så hör då: jag var hans kärlek, skulle bli hans hustru.
Men mina rivaler gick bakom min rygg och spred rykten om svek. Selim blev så galen
av svartsjuka och vrede, att han utan att blinka dömde mig till döden.
Albazar var min vän och blev min räddning. Vi flydde för livet. Så har mitt orättvisa
öde fört hit mig, där jag nu, som dom andra, lever i landsflykt.

Poeten

Åh, jag ser det helt glasklart; jag kan göra dig lycklig.

Zaida

Hur är det möjligt?

Poeten

Jag vet att en herre, ja en man från Turkiet, är just på väg att komma hit till Italien för
att se hur vi lever i Europa. Han blir kvar några dagar, sen tillbaka till Turkiet.
Om bara han får höra om din smärta
tar han säkert dig tillbaka hem till ditt hjärta.
Om nu Selim är den enda du kan älska,
så lämna allt till mig.

Zaida

Vad än han gjort mig, älskar jag troget: jag vill vara hans maka, alltid.
Ja, jag älskar. Jag vill tillbaka. (*Hon går ut*)

Fiorilla vandrar ensam på strövtåg, någonstans vid kustlinjen.

Fiorilla

Vem har sagt att man ska odla blott en enda ros i sin trädgård?
Det blir tråkigt, det blir för fattigt utan färger, utan liv.
Biet vill flyga vidare, brisen vill kunna vända;
för allting är i rörelse, och jag är fri som vinden.
Så lever jag mitt liv, så fri.

Hon ser ett skepp närma sig på havet. Fursten Selim och turkar kommer farandes.

Turkar

Vågen för oss mot terra firma.

Fiorilla

Se ett segel! Turkiskt vapen.

Turkar

Över stora vida havet har vi färdats till vårt mål.

Fiorilla

Det är nån som är på väg hit, jag vill veta vem det är. (*gömmar sig*)

Turkar

Och Italiens varma klippor tar emot oss, ger oss ro.

Selim

Vackra Italien! Så får jag se dig!
Du är hälsad, du vackraste av alla.
Luften ... och myllan ... plantager ... och havet.
Allting strålar och fyller mitt bröst.
Ah! sån himmel, och sånt landskap!
Kära Italien, kärlekströst.

Fiorilla

(Vilken snygging! Jag måste närmare ...)

Selim

(En sån läckerbit ... en sån smäcker liten donna ...)

Fiorilla

(Så exotisk ... så exotisk och så lockande ...)

Selim

(Italienskor ... Italienskor är dom bästa ...)

Fiorilla

(Måste fråga ...)

Selim

(Måste våga ...)

Fiorilla + Selim

(Jag kan inte låta bli, ja, ja, ja, jag kan inte låta bli.)

De möts.

Fiorilla

Hoppsan!

Selim

Fröken!

Fiorilla

(Å han är artig!)

Selim

(Hon är sötare än socker!) Jag är hedrad, riktigt hedrad, att få möta en italienska.

Fiorilla

Nej det är jag som är mer än hedrad, att få möta en turkisk herre, så belevad och förnäm.

Selim

(Jag blir knäsvag ...)

Fiorilla

(Min pil har träffat!)

Selim

(Hon är ljuvlig ...)

Fiorilla

(Jag tror han nappar, jag tror han nappar!)

Selim

Ni signora, ni berör mig.

Fiorilla

Så ni säger ...

Selim

Men det är sant.

Fiorilla

Så ni säger ...

Selim

Ja det är sant.

Fiorilla

(Lite blygsamhet till detta, och han kommer att bli kär.)

Selim

(En sån älskvärd liten kvinna, så förtjusande hon är ...)

Fiorilla

Farväl då, min herre ...

Selim

Men går ni? Men går ni?

Fiorilla

Är på en liten utflykt.

Selim

Tänk om vi kunde – slå följe?

Fiorilla

Ni är allt för god.

Selim

(Jag brinner! Jag brinner!)

Fiorilla

Åh!

Selim

Ni suckar ... vad kan jag göra? Åh!

Fiorilla

Ni suckar?

Selim

Jag också ...

Fiorilla

För att ...?

Selim

För ni har tänt en eld i mig, lustar jag aldrig har känt.

Fiorilla + Selim

Låt mig hålla er i handen och tillsammans ge oss av.

Fiorilla

(Att det gick så lätt och lekande, att få springaren i trav ...)

Selim

(Att det gick så lätt och lekande, att få märren där i trav...)

Fiorilla + Selim

Låt mig hålla er i handen och tillsammans ge oss av.

(Att det gick så lätt och lekande att få springaren/märren där i trav ...)

De går ut tillsammans.

Poeten

Nej, den sorgsna Zaida är alls ingen komisk roll – men tjusig och intressant.

Stark och dramatisk är starten av min opera, men vad ska nu hända?

Har faktiskt ingen aning ...

Narciso (in)

Poeten!

Poeten

Narciso – så klart! Men är du ensam?

Och jag som trodde du och Fiorilla nyss var tillsammans?

Narciso

Jo så var det, men plötsligt var hon försvunnen. Vet du nåt? Har du sett 'na?

Poeten

Nej, nej.

Narciso

Jag tror att hon gör nåt fuffens utan att berätta.

Poeten

(Titta – en sån fåne, misstänksam och svartsjuk, han är förträfflig;

nu kan min buffa få den clown den behöver.)

Narciso

Värken i bröstet ... kommer aldrig gå över.

Geronio (kommer in)

Kamrater! Kom och rädda mig ... kom och trösta mig ... För jag går snart itu.

Narciso

Vaddå? Du får förklara.

Poeten

Ja vad har hänt?

Geronio

Medan vi står här är en turkisk furste med min hustru.

Poeten

En furste!

Narciso

(Vad sa jag!)

Geronio

Hon ska bjuda på kaffe där hemma i vårt hus. Helvetes jävlar till alla turkar på jorden!

Poeten

Men vilken ära att få besök av en furste!

Geronio

Jag skulle hellre bomma för alla fönster, än att tvingas att öppna för prins Selim Damelec.

Poeten

För Selim Damelec? Zaidas förre älskare! Ja jäklar!
Det blir mer och mer laddat, och intrigerna tättnar, så strunt i moralen;
jag tackar och jag bugar.

Narciso + Geronio

Poeten är galen.

Poeten

Först en make som är åsna – sen en hustru utan tyglar.
Blir det bättre än så här?

Geronio

Sa du nånting om en åsna? Sa du nånting om en åsna?
Respektera mig min herre om du har din heder kär.

Poeten

Sist en fånig liten gosse, som är bräddad av en furste.
Ja, en fånig liten gosse, blir det bättre än så här?

Narciso

Hörde jag att nån sa gosse? Hörde jag att nån sa gosse?
Jag är äldre än ni anar, över tretti sisådär.

Poeten

(till Geronio) Du är blodröd som en kräfta?

(till Narciso) Du ser ut att koka över?

Så så, så så ...

Allt jag vill skapa är ett drama, som är fyllt av liv och lust.

Geronio

Välj ett annat tema genast, utan nån som kallas åsna.

Låt en plågad make vara, annars blir det din förlust.

Poeten

Allt jag vill skapa är ett drama, som är fyllt av liv och lust.

Narciso

Välj en annan gosse genast, jag vill inte va' din leksak;

Du ska se på ett och annat; jag är stadig och robust!

Poeten

Första akten: äkta make, fånig gosse.

Första scenen: hustru - furste - möte - intriger - kriser - furste - kriser - hustru ...

Blir det bättre än så här?

Narciso + Geronio

Första akten, första scenen: en poet har blivit slagen av en make och en gosse;

Slut på allt hans maktbegär.

De går ut.

Ny scen: Ett elegant rum i Geronios hus. Fiorilla och Selim kommer in.

Fiorilla

Så där; kaffe för två ... Var vänlig ...

Selim

Åh vilka förtjusande tapeter, och vilka möbler! Men jag kan nog förstå att all er skönhet, den kräver något extra. Ni vore verkligen passande i Turkiet.

Fiorilla

Kanhända i ett harem? Och är det sant att ni är svartsjuka herrar?

Selim

Åh! Men om en furste hade en sån juvel var svartsjukan begriplig, och snart förlåten, för hans kärlek var mer än själva livet.

Fiorilla

Jag håller i ...

Selim

(O herregud!)

Fiorilla

Ta för dig ...

Selim

(Så förtjusande fingrar ...)

Fiorilla

Och smaka på det söta ...

Selim

(Hennes gester - eleganta! Och vilka ögon, ja dom glittrar som stjärnor, stilla!)

Fiorilla

Jag undrar vad ni tänker?

Selim

På er, Fiorilla.

Fiorilla

(Han är förlorad!) Har ni många "väninnor"? Och kommer det bli flera?

Selim

En gång har jag älskat, och det räckte gott för mig; men i er närhet vaknar en känsla, ja en brinnande låga. Gud! Om jag får bejaka vad jag känner, kan kanske ni och jag bli mer än vänner.

Fiorilla

Ni är turkisk och jag anar, ja jag anar; ni har kvinnor, hundra kvinnor eller flera, och ni köper och ni säljer bara lusten faller på.

Selim

Åh min kära, ni ska veta att om en furste har en pärla, har en pärla utan like, vet han säkert att den skatten är den bästa han kan få.

Geronio (*kommer*)

Han är där, han är där med Fiorilla ... Men jag bor ju också där. Jag går in nu!
(*Han går in till Fiorilla och Selim*) Ber om ursäkt, kanske kommer jag och stör?

Selim

Men vad ser jag – vilken krake!

Fiorilla

Det är bara min lille make.

Selim

"Lille make"? Vik hädan – stick då!

Geronio

Oj då! Å nej! Vad gör jag?

Selim

"Lille make"! Vik hädan ... vik hädan!

Geronio

Åh hjälp mig! Åh hjälp mig!

Fiorilla

Inte bråka, inte bråka, för han har kommit för att visa er sin aktning.

Selim

Ska jag tro det?

Geronio

Det är sanning.

Narciso (*kommer in*)

Som jag trodde, jag är ratad ... jag är ratad, hon har en annan.

Fiorilla

Och min snälle, lille gubbe, han vill kyssa –

Geronio

Han vill kyssa er min herre!

Fiorilla

– era fötter

Geronio

Fine herre!

Fiorilla

Stackars liten.

Geronio

Låt mig kyssa era fötter, fine herre, snälla, snälla, snälla ni.

Selim

Jag är mållös och förvånad. Så respektfull och så hövlig, mer än männen i Turkiet ... Riktigt artig – vilket ess!

Fiorilla

(Åh så härligt!) Ni ska veta ...

Geronio

(Åh förfärligt!) Ni ska veta ...

Fiorilla

(En sån pellejöns) att en make ...

Geronio

(Jäkla markatta!) att en make ...

Narciso

(Som jag trodde, jag är glömd, jag är ratad för en annan.)

Fiorilla

(Åh så lustigt!) är ett under

Geronio

(Fy vad läskigt!) är ett under

Fiorilla + Geronio

utav aktning och finess.

Narcisso

(Kärleksgudar snälla, hjälp mig, utan henne blir jag så less.)

Narcisso

Basta! Nu får det räcka! Den karln ska dra åt fanders!

Selim

Och vem ... och vem är det som andas?

Geronio

Ingen.

Fiorilla

Men vad? Det är lakejen!

Geronio

Är det? Är det?

Fiorilla

Hör vad jag säger!

Selim

Nå be dem båda backa.

Geronio

Ers vördighet, vi tackar ...

Narciso

Nej lyssna.

Selim

Gå.

Narciso

Nej lyssna.

Fiorilla

Jo gå!

Geronio

Men jag är trött och slagen, ja jag är trött och slagen, jag orkar inte mer ...

Selim

(till Fiorilla) Låt oss få tala ostört, jag väntar dig i natt.

Nu drar jag mig tillbaka för här blev väldigt trångt.

Fiorilla

Men gå inte innan du ger mig ett löfte, en ärlig försäkran, ett ömhetsbevis.
(Vi två, vi hör samman på alla sätt och vis.)

Narciso

Stå på dig och visa dom vem som bestämmer, låt turken den skurken betala sitt pris.
(Min kära har svikit för annan kurtis.)

Geronio

Jag dånar jag yrar, jag tror jag blir galen. Det här är på riktigt mitt livs största kris.
(Men han den där turken är faktiskt en gris.)

Selim

Jag går inte innan du ger mig ett löfte, en ärlig försäkran, ett ömhetsbevis.
(Vi två, vi hör samman på alla sätt och vis.)

De försvinner.

Poeten

(Jag skulle varit på hugget, och hindrat den där turken
– men vad ser jag? Är Geronio ännu purken?)

Geronio

Hur korkad kan man va' som tror på kärlek mellan mig - en stofil - och Fiorilla?
Poeten! Är det rättvist att allt ska hända mig?
Finner min hustru med en främmande herre,
och – ännu värre – blir sen hotad och jagad.

Poeten

Nämen! Du kanske måste ta itu med din kvinna?

Geronio

Åh! Om hon ändå varit så lydig som min första hustru! Då var jag kung, den som bestämde. Nu är jag snöpligt bedragen ... förd bakom ljuset.

Poeten

Är du man eller mus? Bli herre i huset. (*lämnar honom*)

Geronio

Han har rätt, han poeten. Tålmodig väntan är en dygd för en åsna. Nu får det räcka! För nu är det min tur att va' den störste. Dra åt pepparn kära hustru eller furste!

Fiorilla (*kommer in*)

(Så min man ännu kvar ... Det var ju otur! Nu ska han säkert tjata om min heder, predika om moral i minst en timme.)

Geronio

(Skärp dig nu: hon är här!)

Fiorilla

(Låt honom hålla på, han blir snart tyst.)

Geronio

Hur många beska piller ska jag svälja tycker du?

Fiorilla

Varför så upprörd?

Geronio

För att en galen kvinna, en katta, en ragata, hon är min hustru, en riktig mara och skata! (... är lite trött nu ...)

Fiorilla

Jag ber dig att prata lite lägre, mitt huvud värker en aning.

Geronio

Mitt huvud bultar! "Prata lägre ..." Åh Gud!

Fiorilla

Nu får du ge dig. Du gnäller och du klagar på hur du blir behandlad. Jag säger inget, jag tiger och står ut.

Geronio

Vad då "står ut"? Du skämtar! Har du nåt att beklaga, eller va' sur på?

Fiorilla

Det finns en del att säga, men du får börja.

Geronio

Okej: du tycks ha tröttnat, distanserad och isig.
Jag blir snart tokig, jag blir grå och risig!

Fiorilla

Precis så har jag upplevt dig min make, jag har märkt att du ledsnat ...

Geronio

Har jag?

Fiorilla

Och jag minns att du älskade mig en gång – nu är allt borta.

Geronio

För behaga lilla damen; säg mig hur jag ska bete mig.

Fiorilla

Du ska bara hålla munnen, inte höra inte se.

Geronio

Om jag hör då ...

Fiorilla

Sluta lyssna.

Geronio

Om jag ser då ...

Fiorilla

Man kan blunda.

Geronio

Lilla damen jag bestrider: jag vill höra, jag vill se.

Fiorilla

Men nu är du bara fånig, var förståndig får jag be.

Geronio

Jag befäller: genom den dörren kommer ingen; inga turkar eller andra ... "resenärer"!

Fiorilla

Idiotiskt!

Geronio

Det är slut nu, det är slut på små affärer.

Fiorilla

Idiotiskt.

Geronio

Jag befäller: inga turkar eller andra "resenärer". Det är slut på små affärer.

Fiorilla

(*smeksamt*) Käre make, akta hjärtat ...

Geronio

(Som hon lockar ... lilla snärtan.)

Fiorilla

Så min älskling ... gubben lilla, stilla, stilla ... du är mitt allt.
Men så hård! Var är din ömhet? Du gör mig orätt.

Geronio

(Hej då min djärvhet.)

Fiorilla

Jag kan inte sluta gråta ...

Geronio

Nej Fiorilla, kära lilla, men du vet väl; det är vi två.

Fiorilla

Och du står där och ser på ...

Geronio

Nej Fiorilla, kära lilla, nej Fiorilla, kära lilla, men du vet väl; det är vi två.

Fiorilla

Ja du står, ja du står där och ser på. Ja du står, ja du står där och ser på.

Fiorilla

Att du vågar förolämpa, förödmjuka och förnedra!

Geronio

Jag är ledsen, snälla, rara ...

Fiorilla

Låt mig vara.

Geronio

Fiorilletta!

Fiorilla

Vad är detta?

Geronio

Fiorillina!

Fiorilla

Ge dig av! För att hämnas ska jag skaffa tusen älskare och gäster, dag och natt i vilda fester, det är min frihet rätt och slätt. (Med en man så dum och fånig, är det här mitt enda sätt.)

Geronio

(Jag min åsna.) Å Fiorilla! (Klantigt värre.) Jag tar tillbaka. (Lugna ner mig.) Vilda fester! Åh förlåt mig, du har rätt.

Fiorilla

Låt mig vara, ge dig av. (Med en man så dum och fånig är det här mitt enda sätt.)

Geronio

Vilda fester! Vilda fester! Åh förlåt mig, du har rätt. Fioriletta! Fiorillina! (Det är sant att hon är galen, saknar både sans och vett.)

De går.

Poeten

Nu börjar allt min opera bli just som jag vill ha den.
Men en akt är fjuttigt för ett drama, och stora diktare
vet att operor har fem akter eller fler. Fast det räcker med två och inga mer.
En operachef idag vill mer än nånsin få publiken att skratta,
inte inte välja verk som pågår hela natta.
Nu måste operans sierska möta sin furste; hon och Selim hör samman
- så är det! - allt kommer sluta i festlighet och gamman.

Senare på dagen, samma plats som första scenen.

Det vandrande folket

Vi ser ditt öde dolt i din framtid; vem vill få veta, vem söker svar?
Vem? Vem? Vem vill få veta, vem söker svar?

Zaida

Vem vill tränga in i gåtan vad som kommer, vad som var?
Ingen fråga är för dunkel, jag ser sanning, ljus och klar.

Selim kommer, efter honom Poeten.

Selim

Allt är färdigt för vår rymning, lätta vindar, stilla hav.
Och jag längtar, fylld av förväntan, tills vi båda ger oss av.

Poeten

(Där är Selim! Och hon vet inget, Zaida ... Zaida är nu på väg mot honom ...)

Zaida

Låt en sierska berätta, vad du i din framtid har.

Selim

Hej sibylla! Kom och spå mig! Kom och läs i mina händer!

Zaida

Ah! Den rösten ... som jag känner ... Bort dog styrkan att va' kvar ...

Poeten

(Oundvikligt är ett möte, säkert svimmar min hjältinna, hennes chock är uppenbar, hennes chock är uppenbar.)

Selim

Är mitt öde så förfärligt, att din blick blir fylld av tårar?
Känner fasansfulla kårar, men du ger mig inget svar?

Zaida

Genom orätt, genom avund, blev din kvinna dömd att dödas,
men hon älskar och hon förlåter, hon är din i alla dar.

Selim

Så hon lever! Arma flicka ... Arma flicka, så hon lever!
Men det nu ser jag ... Zaida kära!

Zaida

Ja min vän, jag är din kvinna. Ja min herre, jag är Zaida.

Selim

Kom till mig, mitt hjärtas glädje.

Zaida

All förtvivlan är nu över, i din famn blir allting bra.

Poeten

(Än har ingen av dom svimmat, gör dom inte som dom ska?)

Zaida + Selim

All förtvivlan är nu över, i din famn blir allting bra.

Poeten

(Än har ingen av dom svimmat, gör dom inte som dom ska?)

Narciso (*in*)

Varför älskar jag dig ännu, du som alltid bara sårar?
Du som lockar mig till tårar, låt mig vara, låt mig gå.

Fiorillas kör

Låt kärleken brinna med vällustens låga.
Vi älskar, vi leker på hela vår jord. Vi älskar! Vi leker!
Låt kärleken brinna med vällustens låga.
Vi älskar, vi leker på hela vår jord.

Fiorilla (*in*)

En bevingad kärleksgud vill jag tjäna, vart än jag går.
Den som nekar människor kärlek kommer aldrig jag att förstå.

Selim (*hör henne*)

Ljuva toner! Ljuvlig skepnad!

Geronio (*in*)

Om jag möter min Fiorilla, ja, då! Då ska jag säga, eller göra ... eller säga ... ett och annat ... – om det går.

Fiorilla (*till Selim*)

Ädle gentleman och främling!

Selim

Min gudinna!

Geronio

(Fiorilla?)

Narciso

(Fiorilla?)

Geronio

(Det är hon.)

Poeten

(Och Geronio, med min gosse!)

Selim

Låt mig se din vackra panna.

Zaida

(Samma visa, det är rent förbannat!)

Selim

Låt mig se dig! Låt mig se dig!

Fiorilla

Så trolös och usel! Sa du kärlek? Titta då! Titta då! (*avslöjar vem hon är*)

Fiorilla + Zaida + Narciso + Geronio

Åh min hopp har helt försvunnit, jag vill sjunka igenom jorden.
Jag vet inte vad som händer, så ta bort mig härifrån.

Poeten

Här är scenen jag behövde för att sluta första akten;
stor förvirring ibland alla, kärlek, missförstånd och hån.

Selim

Åh mitt hopp har helt försvunnit, jag vill sjunka igenom jorden.
Bort från hennes hårda blick, ja ta bort mig härifrån.

Zaida

Lilla damen, jag ber om ursäkt; han är min, var snäll och gå nu.

Fiorilla

Denne man är ingen annans; bara min, så ge dig av nu.

Selim

Lugna ner er ... stilla, stilla.

Narciso (*till Geronio*)

Och du tiger? Illa, illa.

Geronio

Hem till spisen, genast kvinna! Hem till spisen, genast kvinna!

Narciso

En sån röra, en sån härva.

Poeten

Vilken scen – jag blir så glad!

Zaida

Låt oss se då, låt oss se då ...

Fiorilla

Ja vi märker vem han väljer.

Zaida

Vill du fightas? Jag är redo.

Fiorilla

Lilla våp, du bara sväljer.

Zaida

Tror du skrämmer mig, men se då -

Fiorilla

Du din vidriga hyena -

Zaida

Italienska lilla katta.

Fiorilla + Zaida

Du ska att jag kan slåss!

Zaida

Kom då! Kom an! Din katta!

Fiorilla

Det stämmer! Se här: jag klöser.

Zaida

Jag ska visa mina klor för dig.

Fiorilla

Jag ska visa hur jag biter.

Fiorilla + Zaida

Fräcka, blåsta, oförskämda, tror du skrämmer mig förstås!

Selim

Lugna ner er. Så där, nu räcker det!

Geronio

Så dom spottar ... som dom fräser ...

Narciso

Fiorilla kontrollera dig, och du med, ni borde skämmas.
Man kan prata lugnt och stilla, sluta bråka för jag blir rädd.

Poeten

Låt dom hållas, fortsätt! Bravissimo! Ja ... bra; På 'na, och ännu mera!
Använd naglar, ta stryptag, nafs, banka, dra i håret!
En final, bättre än alla – jag har äntligen kommit loss!

Alla

Om en stormande vind fäller skogar, och ett hav fylls av piskande vågor,
om det skummar och ryter och kokar, och vulkaner satt världen i lågor,
hörs det mindre ändå än två kvinnor om dom båda vill ha samme man,
om dom två är rivaler, vill ha samme man.

AKT TVÅ

Selim söker upp Geronio och Poeten.

Selim

Å där är ni ju, kamrater! Jag har inte ens letat, men tänk så lämpligt. Jag har nåt jag vill säga.

Poeten

(Intrigen tätnar.)

Geronio

Så bra för jag vill också, säga nåt viktigt – så det så!

Poeten

Jag går åt sidan ... Ni får klara er själva – men jag noterar!

Selim

Jag lyssnar.

Geronio

Nej börja.

Selim

En fråga först av allt: exakt hur länge, har ni och Fiorilla levt som man och hustru?

Geronio

Det vet jag: åtta vårar. (Cool nu, Geronio.)

Selim

En kärlek så pass gammal, den är väl ganska tröttsam?

Geronio

Det stämmer, jag är dödstrött, verkligen dödstrött.

Selim

Och er hustru är en hiskelig börda?

Geronio

Det vet väl alla som en gång varit gifta.

Selim

Då bäste herre har jag svaret på gåtan, jag kan lösa problemet smärtfritt och enkelt – och utan att det kostar ett enda öre.

Geronio

Vad sa du?... kostar inget?

Selim

Inget.

Geronio

Låt höra!

Selim

När en turkisk man har lessnat finns en sed som löser grubblet:
för om hustrun hans är orsaken till trubblet, får hon säljas av sin man.

Geronio

I Italien gör vi annat, vi har bättre traditioner:
ingen säljs här på auktioner – den som *köper* får på käften av en an'.

Selim

Det var intressant att höra, men jag avstår helst från detta.

Geronio

I mitt hem och i mitt hemland är det här det enda rätta.

Selim

Varför det?

Geronio

En etablerad tradition är rätt och sann.
Ja ni vet, det gäller allting: en etablerad tradition är rätt och sann.

Selim

(för sig själv) Han är inte alls sån dåre som dom säger, det är tydligt.

Geronio + Selim

(för sig själv) Manövrerar snyggt och prydligt, som en hård och modig man.

Selim

Är du villig att sälja din maka
finns det ingenting mer att förhala
och för pengarna jag kan betala
köp en ny, eller bättre köp tre!

Geronio

Nej min herre, jag vägrar att sälja
jag behåller min fru Fiorilla
även om hon ibland gör mig illa
är hon ändå den som jag vill ha!

Selim

(Rent förbannat!) Men tänk er ...

Geronio

Har tänkt färdigt.

Selim

Ni är upprörd ...

Geronio

Det stämmer, jag kokar. Det stämmer, jag kokar, jag kokar, jag kokar!

Selim + Geronio

En sån envis och enfaldig åsna, har jag aldrig gjort upp med förut.

Selim

Alltså inget?

Geronio

Utan tvekan.

Selim

Och ni vägrar?

Geronio

Kategoriskt.

Selim

Jag ska segra, vad än ni säger.

Geronio

Hon är min.

Selim

Det finns en utväg ...

Geronio

Låt mig höra ... Låt höra.

Selim

Enlevering!

Selim

Ja då tar man bara kvinnan och tar död på mannen innan så den motsträvige dåren mister pengar, fru och liv.

Geronio

Men det kan så också vara att han lyckas att försvara både hustru och sin heder med sin gamla morakniv.

Selim

Låt mig se då om du vågar ...

Geronio

Ja kom an då, innan det smäller ...

Selim

Du blir mörbultad och plågad ...

Geroniom + Selim

Jag ska visa vad som gäller.

Selim + Geronio

När du ser min vassa klinga och jag spänner ut min bringa,
vill du säkert bara springa, vill du säkert bara springa.
Jag är inte rädd för nånting, jag är stark och explosiv,
nej, jag är inte rädd för nånting, jag är stark och explosiv.

De försvinner.

Poeten

Åh jäklar! Och jag som trodde att en liten duell räckte som krydda ... men här måste
nåt annat avsluta operan, nåt mer moraliskt vore bättre; nåt klurigt och finurligt och
som dessutom kommer helt naturligt.
Alla idéer bara snurrar och sprutar! Åh hjälp mig att få klarhet i hur detta slutar.

Fiorilla och hennes följeslagare kommer.

Fiorillas kör

Den sannaste av krafter är kärlekslek och lust.
Vi njuter av dess safter och eggas av dess must.

Fiorilla

Om västanvinden stillnar och mojnar gång på gång,
om näktergal som drillar tystnar med sin chanson
då vill dom bara lyssna till en förälskad sång.

Fiorillas kör

Den sannaste av krafter är kärlekslek och lust.

Fiorilla

Se hur en fjäril prålar, känn varje vinges smek
upplev hur solens strålar ger liv åt frostig ek;
se vårens blommor spira av sprittande kärlekslek .

Fiorillas kör

Vi njuter av dess safter och eggas av dess must.

Fiorilla

Den kvinnan! Vilken ragata! Tror hon kan vinna i kärlek över mig!
Men vänta bara ... jag ska nog triumfera: hon kommer snart få se vem som regerar.
På varje sätt som låter sig göras ska hon känna på förlusten.
Och när jag sen har tröttnat, ärver hon fursten.

Zaida (in)

Ursäkta, jag trodde ...

Fiorilla

Ni trodde ... alldeles riktigt: jag bad er komma.

Zaida

Ni?

Fiorilla

Ja. Och jag har också låtit bjuda Selim.
Tro mig Zaida; jag vill ändå att allting ska va rättvist, och om han ser oss båda
kan han få välja vem av oss som han gillar, så vi väntar tillsammans lugnt och stilla.
Och här har vi Selim.

Selim (in)

Som jag har hoppats att få möta dig ensam, min Fiorilla ...
att få dig för mig själv tycks va' helt omöjligt.

Fiorilla

Ja det är nästan löjligt, för jag tror du kan finna fler än *en* älskarinna ...

Selim

Zaida!

Zaida

Du din skurk!

Selim

Men Zaida ... är du med henne? Vad gör du här?

Fiorilla

Hon är reslig och tjusig, det ser väl dom flesta,
men du måste välja; vem av oss är den bästa?
Alltså välj nu!

Zaida

Bestäm dig!

Selim

Nu blev det jobbigt ska ni veta.

Zaida

Helvete! Det är glasklart: ni vill fortsätta såra, ni vill få mig att gråta.

Selim

Oh nej!

Fiorilla

Men gå till henne och trösta.

Selim

Jag undrar ...

Zaida

Vad då? Så kom då.

Selim

Nej jag tror att ... jag måste ... få en stund för mig själv.

Zaida

Dig själv? Nej, kom till mig Selim, nu eller aldrig.

Fiorilla

Till mig, nu eller aldrig.

Selim

(Vad ska jag ta mig till?)

Zaida

Selim! Ditt svin! Din kärlek, den var bara en bluff.

Jag ger mig av nu så du kan va' med henne. Och om du ångrar och vill tillbaka, ja glöm det! För även om jag älskar ger jag inte vika.

Nej stanna hos den där som snart kommer svika. (*hon går*)

Selim (för sig själv)

Var vaksam när kvinnorna ger smeksamma löften

för uppstår det minsta bråk, då drar dom från höften.

Dom siktar och skjuter, dom sviker och njuter och glömmmer sitt svek.

Fiorilla (för sig själv)

Var vaksam när karlarna ger smeksamma eder

för kommer nån lockande försvinner all heder, försvinner all ära och heder.

Dom vänder i vinden och jagar som hinden en ny kvinnas smek.

Selim

Det är orättvist att döma, för du vet att jag är trogen.

Fiorilla

Alla löften kan du glömma, för din vilja finns i skogen.

Selim

Men jag lovar ...

Fiorilla

Jag vägrar lyssna.

Selim

Snälla.

Fiorilla

Gå. Gå. Gå.

Selim

Nej jag står kvar.

Fiorilla

I Italien, i Italien ska du veta, gör man inte alls så här, nej, nej!

Selim

I Turkiet, i Turkiet, det är säkert, gör man inte alls så här, nej, nej!

Fiorilla

(Om jag tar det mycket längre blir han less och börjar gå.
Det är bäst att börja gråta, tårar rår han inte på.)

Selim

(Om jag tar det mycket längre blir hon less och börjar gå.
Bättre prata mjukt och smeksamt, sånt kan fruntimmer förstå.)
Vill ni ... vill ni att jag försvinner?

Fiorilla

Ser ni ... ser ni mitt hjärta brinner?

Selim

Ge mig er hand.

Fiorilla

Förmår jag?

Selim

Er hand?

Fiorilla

Förmår jag?

Selim

Älskade vän, förlåt mig!

Fiorilla

Säg lite högre, säg lite högre.

Selim

Förlåt mig. Förlåt mig.

Fiorilla

Och du ska älska, och du ska älska ...?

Selim

Alltid, alltid.

Fiorilla + Selim

Du älskar, jag ser det. Du älskar, jag tror dig,
mitt hjärta, min glädje, min käraste vän.
Om nånsin jag sviker, om nånsin jag viker,
låt aldrig mitt hjärta bli lyckligt igen.

De lämnar scenen.

Poeten söker upp Geronio. Narciso in lite senare, börjar tjuvlyssna på avstånd.

Poeten

Geronio!

Geronio

Min poet?

Poeten

Nu är det kris.

Geronio

Berätta.

Poeten

Vår furste har planerat att sno Fiorilla.

Geronio

Å jäklar! Ska han kidnappa min lilla?

Narciso

(Hon är borta med vinden ...

Men där är Geronio och poeten, vad håller dom på med?)

Poeten

Jo nu ikväll ska Fiorilla gå på fest, en maskerad där hon kommer möta Selim.
Men han är då förklädd för att röva bort henne till Turkiet.

Narciso

(Vad hör jag?)

Geronio

Stackars mig! Stackars min hustru!

Poeten

Men vänta; för Zaida har fått veta allt och ska dit: hon kommer också att va utklädd, men gissa nu som vad? Samma som Fiorilla! Och här kommer det bästa av allt: du ska också till festen, klädd likadant som Selim.

Geronio

Jag fattar!

Poeten

(Jag jublar och jag skrattar!)

De lämnar Narciso ensam kvar.

Narciso

Jag hörde! Åh ja, jag hörde!

Och det var menat att jag skulle få veta.

Svekfulla kvinna, du flyr inte från mig;

jag tänker inte bli glömd och övergiven

för löftet du har svurit gäller för livet!

Allt jag önskar och allt jag ber om; hon är min och ingen annans.

Fiorilla måste stanna, utan henne är jag halv.

Om min rival försöker bemästra och förnedra

då ska han bli besegrad, min hämnd är hård och kall.

Vendetta!

Oh ja, min kärlek gör mig modig; vår drabbning ska bli blodig och vålla hans förfall.

Vendetta! Vendetta! Min hämnd är hård och kall.

Narciso går ut.

Poeten

O herrejävlar! Han är fantastisk! Men jag tror faktiskt att han får stå där i slutet med lång näsa och gråta. Ändå: akten haltar, måste lita på mina karaktärer ... – till exempel Albazar. Min vän! Fann du en förklädnad till Zaida?

Albazar (in)

Ja, jag har den.

Poeten

Bravo! Så blev du kostymör i mitt drama.

Fest, maskerad, fullt av folk.

Gäster

Vi gläds och slår oss lösa, tillsammans här i natt.
Låt kärleken förlösas av sång och dans och skratt.

Fiorilla

Och Selim, ja var är han?
Här är så mycket människor att jag omöjligt kan se, om han är här.

Narcisos

(Vackra Fiorilla.)

Fiorilla

Åh, där är du till sist! Selim ...

Narciso (*utklädd till Selim*)

Fiorilla ...

Fiorilla

Och varför fick jag vänta så länge?

Narciso

Jag är ledsen ...

Fiorilla

Tag mig i handen, så går vi in till festen.

Gäster

Vi gläds och slår oss lösa, tillsammans här i natt.
Låt kärleken förlösas av sång och dans och skratt.

Selim

Min kära Fiorilla, du bara tiger? Kanske blev du förbannad att jag kom lite sent?
Det var tusentals av masker runt omkring mig ...

Zaida (*utklädd till Fiorilla*)

Då skulle du befriat dig från dom lite bättre.

Selim

Min vän, förlåt mig ... Fiorilla ...

Zaida

(Du din lögnhals! Du gör mig galen.)

Selim

Ta mig i handen, så går vi in till balen.

Gäster

Vi gläds och slår oss lösa tillsammans här i natt.
Låt kärleken förlösas av sång och dans och skratt.

Geronio (*kommer, utklädd till Selim även han*)

Nu är jag här ... för första gången nånsin förklädd till nån annan. Utklädd och löjlig.
Stackars dig Geronio! Det är din hustru som gör dig till en fånio ...
(*ser Fiorilla & Narciso*) Vänta lite! Fiorilla har redan kommit och med henne är Selim.
(*Ser Zaida & Selim*) Men där då? En annan Selim där borta, och där är ju en till
Fiorilla ... nå det börjar bli snurrigt nu ... vem av dom två kan va' min lilla fru?
Vilken röra, vilken röra, vilken härva.
Känner inte, känner inte igen min lilla!
Två Selimar, två Fiorillas; vem av dom är min fru?

Narciso

Kom med mig! För om du stannar, stannar jag, min Fiorilla!

Zaida

Men vad kommer sen att hända? Tänk om allting slutar illa?

Geronio

Känner inte igen min hustru! Vem av båda är min fru?

Selim

Åh, följ med mig till Turkiet. Bli min hustru, snälla du!

Fiorilla

Hör mitt hjärta som pulserar, för jag tvekar lite nu.

Geronio

Vilken röra, vilken härva! Känner inte igen min hustru!
Två Selims, två Fiorillas; vem av båda är min fru?

Fiorilla

(Se min åtrå, trösta mitt hjärta, för mig bort på trygga stigar.)
Om du älskar, om du vill ha mig, är jag din i nöd och lust.

Zaida + Narciso

(Se min vanda, trösta mitt hjärta, led mig fram på okända stigar.)
Om du älskar, om du vill ha mig, är jag din i nöd och lust.

Selim

(Se min vanda, trösta mitt hjärta, följ mig hem på trygga stigar.)
Om du är min, om du vill ha mig, är jag din i nöd och lust.

Geronio

Jag är verkligen bedrövad, känner inte igen min hustru,
en av dom är Fiorilla, vem är vem? Snart ger jag upp.

Narciso + Selim

Så du vill följa mig?

Geronio

Jag fattar ingenting ...

Fiorilla + Zaida

Oh ja, jag kommer.

Geronio

... är helt förvirrad.

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Vi rymmer.

Geronio

Vänta nu! Stanna ... vänta ... Stanna där!

Selim

Vem är den mannen? Kan nån förklara?

Zaida

Har ingen aning. Låt honom vara.

Narciso

Det är Geronio. Kom här och göm dig då.

Fiorilla

Ha, ha min make; han utan stake!

Geronio

Hör vad jag säger, gubbar och tjejer: ge mig min hustru, hon stannar kvar,

Fiorilla + Zaida

Vem av oss båda?

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Nu blev han stirrig!

Geronio

Ge mig min hustru, hon stannar kvar. Ge er, för hon stannar kvar!

Gäster

Vilken förvirring!

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim + Män

Då får du välja vem du ska ta.

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Han tycks vara rätt förbannad, här kan hända ett och annat, det är bäst att lugnt och stilla, nu försvinna härifrån.

Geronio

Jag är verkligen förbannad, han får se på ett och annat, för den turken som jag hatar, ska jag driva härifrån.

Gäster

Snart blir det slagsmål, bäst försvinna härifrån.

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Han är galen! Han är galen!

Geronio

Är jag inte! Är jag inte!

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

(Håll er borta, ta det varligt.)

Geronio

Håll er undan, jag kan bli farlig!

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Sluta innan det går illa.

(Håll dig nära, nu är det farligt.)

Geronio

Ge tillbaka Fiorilla, Fiorilla, Fiorilla ...

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Hon är ingen av dom båda.

Geronio

Men det här är oförsvarligt ...

Fiorilla + Zaida + Narciso + Selim

Du ser spöken mitt på dagen, hon är ingen av dom två.

Gäster

Än den ena, än den andra; du ser spöken mitt på dagen, hon är ingen av dom två.

Geronio

Än den ena, än den andra, ja det här är oförsvarligt.

Än den ena, än den andra, jag kan inte alls förstå ...

*Festen är över. Geronio ensam och förvirrad.
Poeten söker upp honom.*

Geronio

Jag blir snart galen av all förvirring. Hon är försvunnen ... kan det bli värre?
Åh! Poeten! Vet du -

Poeten

Jag vet allt. Nyss såg jag Zaida tillsammans med Selim.

Geronio

Men Fiorilla var också här väl? Och med en utklädd man som likna' den där turken.
Vem var det?

Poeten

Det var Narciso.

Geronio

Vad menar du med Narciso?

Poeten

Ja han och Fiorilla brukar kuckla ...

Geronio

Narciso? Och jag min åsna som tog emot honom i mitt hem med öppna armar.

Poeten

Så kan det gå!

Geronio

Jag är minst sagt bedragen. Och nu då, vad ska jag göra?

Poeten

Lyssna på mig: Du ska säga att du hellre lever ensam,
du kräver att få skiljas – hon var otrogen!
och nu vill du att hon drar åt skogen.

Geronio

Men om hon genomskådar bluffen och istället
återförenas och ger sig av med den tuppen,
ah! om det händer då dör jag på kuppen.

Poeten

Nej jag lovar; Fiorilla stannar hos dig.

Geronio

Hur då?

Poeten

Selim och Zaida har slutit fred.

Geronio

Å jäklar vilken lycka!

Poeten

Stå bergfast nu så lär hon sig en läxa.
(Mitt slut blir garanterat nånting extra!)

Fiorilla (*kommer in*)

(Jag är förbluffad; tänk att han var så förrädisk, Narciso! Och där är min make.
Han ska få han! Jag vet precis hur man kan linda den karln runt sitt finger.)

Geronio

(Rivjärnet kommer. Men mig skrämmer ingen.)

Fiorilla

God afton käre make.

Geronio

God kväll min bästa hustru.
(Jag spricker när som helst.)
Var inte rädd min lilla; snart får du se att alla våra bråk tar slut en gång för alla ...
för jag har lärt mig att vissa små problem, enkelt försvinner
om man kan finna den läkekonst som vinner. (*han går ut*)

Fiorilla

Åh! Poeten! Jag blir nästan lite skakis. Var är Selim?

Poeten

Upptagen med annat.

Fiorilla

Vaddå?

Poeten

Sluter fred med den han älskar.

Fiorilla

Åh, Zaida har vunnit? Helvete!

Poeten

Och dessutom: här är ett brev som ska jag ge er från er make.

Fiorilla

Men va' sjutton! Vad vill han?

Fiorilla

(läser brevet) ”Jag sänder er era paltor, då jag inte längre vill ha er i mitt hus: dit är ni inte välkommen mer. Glöm att ni en gång varit min hustru, res tillbaka till ert föräldrahem och låt skammen begrava er där. Don Geronio.”

Vad gör han? Åh nej! Förfärligt! Poeten, säg att jag drömmer? Så hjärtlös! Han stänger mig ute ur huset ... Hans väldiga vrede har drabbat mig till sist ... Jag tvingas resa hem till min far? Vilken förnedring! Vart annars kan jag fly med min skam? Allt är förlorat. Fred, min käre, jag ber ... Jag menar ... jag menar ...

(ser sina kläder) Armani! Gucci, Dolce Gabbana! Ni skrattar åt min förtvivlan ... Hånfulla minnen från lyckligare dagar!

Allting är ert fel; det är ni som ligger bakom alla mina fador.

Jag sliter er i bitar, vidriga trasor!

Låt mig få bära skammen, förnedrad, lämnad och hånad.

Den enda dräkt jag lånar är den som gör mig ren.

Låt mig få vandra naken, lära mig stå på egna ben.

Folket

Vänner, vår tid har kommit, vi reser hem igen.

Poeten

Finns inget mer att frukta; min story är perfekt.

Fiorilla

Kära pappa, kära mamma vilka sorger ni ska känna när er dotter nu vänder åter, utan make eller vänner.

Och hon kommer full av ånger till sin pappa och sin mor.

Folket

Bara bit i det syrliga äpplet; det är inte så svårt som du tror.

Fiorilla

Falska vänner! Ni byter nu sida! Vänder kappan när stormarna viner.

Allt är bra när det strålar och skiner men när himlen blir mörk vill ni fly.

Folket

Vi har inget med detta att göra. Du får skylla dig själv lilla du.

Fiorilla

Åh! Lämnad ensam med oro och rädsla; övergiven och sorgsen jag går.

Folket

Det är bara du själv som är skyldig, men det tror vi du redan förstår.

Poeten

Varje opera behöver en aria som får alla att fälla en tår.

Fiorilla försvinner. Geronio kommer.

Poeten

Fantastiskt! Vilket drama!

En sånt strålande klimax har ingen förut skapat. Sant teatraliskt!

Slutet blir bäst. Kan det bli mer genialiskt?

Geronio! Din Fiorilla suckar, tjuter och ångrar sig bittert!

Geronio

Hur kan jag nånsin ... Hur kan jag tacka?

Men är du riktigt säker att hon lärt sig en läxa?

Poeten

Är jag säker? Hon är vän som en ängel, borta är häxan!

Geronio

Och nu? Vad gör jag nu då?

Poeten

Observera, men i smyg och på avstånd. För om hon ännu är ledsen och ensam, om hon utan falskhet fortsätter gråta: då är det dags att försonas och förlåta.

De smyger på Fiorilla som gett sig av mot hamnen för att finna ett skepp.

Fiorilla

Ja, jag är tvungen att resa. Har inte modet att be min man förlåta, så allvarligt är brottet. Men här nere vid hamnen, här kan jag finna både skydd och räddning. Här finns fartyg som för mig bort härifrån, hem till mamma och till pappa ...

Och där, det stora skeppet är Selims. Å jösses vad jag önskar att den jävla båten aldrig hade kommit!

Poeten

Där hör du: hon ångrar.

Geronio

Hon är förändrad, hon är from som ett lamm.

Poeten

Klart hon har ändrats, vad var det jag sa? Gå nu till henne.

Fiorilla

(Geronio, är han här? Han kommer närmre.)

Geronio

(Fiorilla, stackars flicka!)

Fiorilla

(Han ser mig och kommer hitåt.)

Poeten

(Hon har upptäckt Geronio.)

Fiorilla

(Jag är ju hans maka – och tänk? Tänk om Geronio tar mig tillbaka?)

Fiorilla och Geronio möts.

Fiorilla

Jag är vinet som saknar sin ranka, utan stöd på en blommande gård.

Geronio

Jag är rankan som saknar en druva, att få ge både ömhet och vård.

Poeten

Jag är den som kan få dom att klinga som två toner i samma ackord.

Fiorilla + Poeten + Geronio

Men vindarna vänder,
kom ta mina/era händer
och låt oss/dom tillsammans
till sist sluta fred.

Geronio

Kära druva ...

Fiorilla

Älskade ranka ...

Poeten

Metaforer – åh så romantiskt!

Geronio

Jag kan stötta ...

Fiorilla

Och jag kan skydda ...
Kom tillbaka, kom tillbaka till min famn.

Poeten

Jag har fört dom två i hamn, just så; jag har fört dom två i hamn.

Fiorilla + Geronio

Slingra tätt runt om varandra, som en ranka på sin stam.

Poeten

Just så där! Så ska det sluta! Jag har fört dom två i hamn.

Selim och Zaida kommer tillsammans, redo att segla hem.

Turkar

Måtte solen le på himlen, måtte vinden fylla seglen
och låt havet visa vägen till vårt fosterlands kära kust.

Selim

Kära Italien vi lättar ankar, men du lever i mitt bröst
och finns kvar i lyckliga tankar; det var här jag fann min tröst.

Zaida

Fiorilla! Fiorilla! Och med henne tätt tillsammans går Geronio.

Poeten

(Men min furste ... borde inte ... Tänk om allting blir förstört nu?)

Fiorilla

Låt oss genast gå tillbaka.

Geronio

Säg adjö nu söta maka och sen struntar vi i dom.

Zaida + Selim

Åh förlåt för allt som hände.

Fiorilla + Geronio

Vi förlåter kära vänner.

Narciso

Jag vill också bli förlåten, be om ursäkt till alla jag känner!
När ni visar hur man betar sig vill jag inte va' tvärtom.

Poeten

Inget saknas i min opera, slutet gott som det ska vara.
Om publiken applåderar blir jag lika glad som dom.

Alla

Vi lär oss av misstag och möter varandra
när stormar och kyla till sist rasat ut;
för allt vi behöver är kärlek till slut.
